

ת"פ 36641/04/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד דינה מאדי

בית משפט השלום ברמלה

24 פברואר 2016

ת"פ 36641-04-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' מאדי

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
נגד
דינה מאדי

ב"כ המאשימה: עו"ד יעקב שטרנברג

ב"כ הנאשמת: עו"ד שירן ברגמן

החלטה

רקע

1. האם יש לקבלת טענת הגנה מן הצדק ולהורות על ביטול כתב אישום אשר הוגש בעבירת תקיפת שוטר, לאחר קבלת אישור שפיטה ממח"ש, במקרה שבו מח"ש מצאה כי התלונה זנחה, מבלי שקיים תיעוד לכך שמכתב הזימון ממח"ש לנאשמת נשלח או הגיע לייעדו? זו השאלה המרכזית הדרושה להכרעה בהחלטה זו.
2. לפני בקשת הנאשמת להורות על ביטול כתב האישום, מחמת הגנה מן הצדק, לפי סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.
3. כתב האישום הוגש ביום 21.4.15 ומייחס לנאשמת עבירות של **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), **תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו** לפי סעיף 273 לחוק, **ניסיון תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו** לפי סעיף 273 יחד עם סעיף 25 לחוק, **ושימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר**, עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], תשכ"ט-1969.
4. על פי עובדות כתב האישום, ביום 14.9.13, בשעה 12:30, נסעה הנאשמת ברכבה, כאשר שוטר הבחין כי היא נוהגת כשבתה ישובה במושב האחורי ללא חגורת בטיחות. השוטר הורה לה לעצור את הרכב בצד, ואולם הנאשמת הוסיפה בנסיעה עד אשר עצרה לבסוף. השוטר ביקש מהנאשמת את רישיון הנהיגה שלה, אך הנאשמת סירבה לתת אותו והחלה מגדפת אותו ומאיימת עליו. בהמשך מסרה הנאשמת לשוטר את רישיון הנהיגה שלה. משנאמר לה כי נרשם נגדה דו"ח תנועה, הנאשמת גידפה אותו איימה עליו, ובהמשך ירקה בפניו. בנסיבות אלו אמרו השוטרים לנאשמת כי תוכל לקבל את רישיונה בחזרה בתחנת המשטרה. בהמשך, הגיעה הנאשמת לתחנת המשטרה, גידפה את השוטרת ואז הרימה אבן מהרצפה והשליכה אותה לעבר השוטרת, אך לא פגעה בה. בהמשך, הנאשמת התנגדה

למעצרה.

טענות הצדדים

5. לטענת ב"כ הנאשמת, עו"ד שירן ברגמן, יש לבטל את כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק. במהלך חקירתה במשטרה העלתה הנאשמת טענות על אלימות שהופעלה נגדה על ידי השוטרים. אין מחלוקת כי היה צריך להעביר את התיק למחלקה לחקירות שוטרים (להלן: "מח"ש") לצורך בדיקת טענות הנאשמת וכך גם נעשה. בתיק החקירה נמצא מסמך לפיו לא בוצעה כל חקירה באשר לתלונת הנאשמת מפני שהתלונה נזנחה על ידיה. בעקבות כך פנה ב"כ הנאשמת למאשימה וביקש לקבל לידי אינדיקציה לזניחת התלונה לכאורה על ידי הנאשמת ואולם אינדיקציה כאמור לא הועברה אליו. בתגובת לטיעוני המאשימה הוסיף וטען ב"כ הנאשמת כי בתגובת המאשימה לראשונה הוצג מכתב שנשלח, כביכול, לנאשמת ממח"ש ביום 8.3.13 המזמין אותה להגיש תלונה פורמאלית. ברם, לא רק שהנאשמת מכחישה קבלת מכתב כאמור, אלא שגם על פי תגובת המאשימה לפנייתו טרם הדיון נמסר במכתב חתום מיום 12.11.15 כי "בתיק המח"ש אין חומר נוסף מלבד העתק חומר החקירה אותו צילמת". על כן לא יתכן כי רק לאחר שהועלתה הטענה המקדמית הופיע לראשונה אותו מכתב. זאת ועוד, המאשימה אף לא הציגה כל אינדיקציה למשלוח אותו מכתב או לקבלתו.

6. ב"כ המאשימה, עו"ד יעקב שטרנברג, טען כי בעקבות תלונת הנאשמת במהלך חקירתה, לפיה אחד מהשוטרים תקף אותה, נשלח חומר החקירה למח"ש. ביום 8.10.13 נשלח על ידי מח"ש מכתב לנאשמת בו היא מתבקשת להגיע למשרדי מח"ש כדי להגיש תלונה, אולם הנאשמת לא עשתה כן ועל כן נסגר התיק במח"ש עקב זניחת התלונה. מכתב מח"ש נשלח לכתובת מגורי הנאשמת, שאותה היא מסרה בעת חקירתה, באמצעות דואר רגיל. ביום 19.2.15 התקבלה הודעה ממח"ש לפיה תיק מח"ש נסגר בעקבות זניחת התלונה ועל כן הוגש כתב אישום נגד הנאשמת. לפיכך, אין מקום לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, כיוון שכפי המתואר לעיל, לא נפל כל פגם בהתנהלות מח"ש בגין סגירת התיק עקב זניחת התלונה. בנוסף, הדרך לתקוף את החלטת מח"ש היא במסגרת ערר במח"ש ולא במסגרת ההליך הפלילי. במקרה דנן מדובר היה באירוע ארוך במהלכו תקפה הנאשמת מספר שוטרים ונטענה טענה מצידה כלפי שוטר אחד בלבד בחלק מינורי של האירוע כך שגם לולא היה אישור שפיטה לא היה מקום לבטל את כתב האישום. בנוסף נטען כי עד למועד זה ועל אף שידוע לנאשמת מזה זמן רב כי התיק במח"ש נגנז, היא לא עשתה דבר כדי לערער על ההחלטה, ומכאן שנזנחה את תלונתה הלכה למעשה.

דין והכרעה

7. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לקבל את טענת ב"כ הנאשמת לפיה נפלו פגמים בהליך וכי ניהול ההליך, כפי שהוא, חרף הפגמים הללו מוביל לפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. עם זאת, ניתן לרפא את הפגם באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטול כתב האישום.

8. עיקר עניינה של הגנה מן הצדק הוא בהבטחת קיומו של הליך פלילי ראוי, צודק והוגן. ההגנה תחול בכל מקרה שבו הגשת כתב האישום או ניהול הליך פלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית (סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982). הנטל להניח תשתית עובדתית לטענת הגנה מן הצדק רובץ על כתפי הנאשמת. לעניין זה יפים דברי כבוד השופט דפנה ברק-ארז (בדעת המיעוט) בע"פ 5975/14 **אגריביה נ' מדינת ישראל** (31.12.15):

עמוד 2

"טענת ההגנה מן הצדק נועדה לחול במקרים שבהם "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית"... וההצדקה המרכזית לשימוש בה "היא הרצון להבטיח כי רשויות החוק ינהגו באופן ראוי, כמתחייב ממעמדן כגוף שלטוני". בבחינת הטענה של הגנה מן הצדק יש להביא בחשבון מגוון רחב של שיקולים, ובכלל זאת את חומרת העבירה, נסיבות המקרה וכן שיקולים של גמול והרתעה. יש לאזן במכלול השיקולים גם את האינטרס הציבורי בקיום המשפט, במיצוי הדין עם עבריינים ובשמירה על ביטחון הציבור ועל זכויותיהם של נפגעי העבירה. מנגד, יש להביא בחשבון גם את זכויות הנאשם, את טוהר ההליך הפלילי, את השאיפה להביא לפסילת מהלכים נפסדים של התביעה ולשמור על אמון הציבור בבית המשפט... המשטר של הדין הפלילי מושתת לא רק על השאיפה להרשיע ולהעניש מי שכשלו בביצוע עבירות, אלא גם על תחושת צדק שבבסיסה עומדת ההנחה שאכיפת הדין אינה מקרית או שרירותית."

9. בע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פ"ד נט (6) 776 (2005), נקבעו שלושה מבחנים מרכזיים לקיומה של הגנה מן הצדק:

ראשית על בית-המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמוד על עוצמתם במנותק משאלת אשמתו או חפותו.

שנית, על בית-המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. בשלב זה נדרש בית-המשפט לאזן בין האינטרסים השונים, בין היתר, חומרת העבירה המיוחסת לנאשם; עוצמת הראיות (הלכאוריות או המוכחות) המבססות את אשמתו; נסיבותיהם האישיות של הנאשם ושל קורבן העבירה; מידת הפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן ועוד.

בשלב השלישי, מששוכנע בית-המשפט כי קיומו של ההליך אכן כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, עליו לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב-האישום.

10. **יישום המבחן הראשון בדבר זיהוי הפגמים שנפלו בהליך**, מעלה כי במקרה דנן אכן נפלו פגמים משמעותיים בהליכים שננקטו.

הנחיה מספר 2.18 להנחיות פרקליט המדינה (עדכון אחרון: 23.12.12), קובעת את מדיניות התביעה בתיקי חקירה בהם חשוד בביצוע עבירה כלפי שוטר מתלונן על שימוש בכוח מצד שוטר כלפיו (להלן: "ההנחיה"). על פי ההנחיה, במצבים בהם במסגרת חקירת חשוד, בעבירות נגד שוטרים, עולה טענת החשוד לפיה נקט נגדו השוטר שימוש בכוח, ישהה התובע את קבלת ההחלטה בתלונה נגד האזרח עד אשר תתקבל החלטה במח"ש ביחס לטענות שהועלו נגד השוטר (ס' 4.3 להנחיה).

11. התכלית העומדת בבסיסה של ההנחיה היא לאפשר תיאום בין הרשויות ולמנוע מצב בו ינוהלו שני הליכים מקבילים, ברשויות אכיפה שונות, ביחס לאותו אירוע. מצב העלול להסתיים בדיבור של הרשות בשני קולות, ואף עלול להוביל לקבלת החלטות שיפוטיות סותרות. תכלית נוספת הינה בירור מקיף והוגן של נסיבות המקרה, טרם תתקבל ההחלטה להעמיד לדין את האזרח (ראו סעיף 2 להנחיה וכן בש"פ 834/11 **קובודי נ' מדינת ישראל** (8.2.11)).

12. סוגיית סגירת תיק החקירה במח"ש, בעילה לפיה הנאשם זנח את תלונתו, ומבלי שקיים תיעוד מספק על כך שמח"ש זימנה את הנאשם (המתלונן בפניה) למסור את תלונתה, עלתה זה מכבר

בפסיקה. בתי המשפט חזרו והעירו כי על מח"ש לפעול לזמן את הנאשמים בדרך שתאפשר ביקורת על הליך הזימון ועל החלטותיה. בע"פ (מח' חי') 10726-01-11 **מדינת ישראל נ' קנדרו** (24.3.11), קבע בית-המשפט המחוזי בחיפה כי לא היה מקום לבטל את כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, ואולם הדגיש את הדברים הבאים לעתיד:

"בכל מקרה, ומאחר וככל הנראה נפלה תקלה באופן שבו נשלחו אל המשיב זימונים, וזה לא קיבל אותם, סבורים אנו כי לא ניתן לייחס למח"ש על פניו זלזול בתלונה, כנטען על-ידי ההגנה. ראוי היה שמח"ש ימציא לבית המשפט אישורים על משלוח הזימון בדואר רשום, כך שניתן יהיה לבקר את הליך זימונו של המשיב ובדרך זו גם את החלטתו. דבר זה לא נעשה ונעיר זאת לפעמים הבאות".

בעניין זה ראו גם ת"פ (ת"א) 48304-12-13 **מדינת ישראל נ' שומר** (15.8.14)).

13. הערות בתי-המשפט למח"ש בנוגע לצורך לשלוח זימונים בדואר רשום כך שניתן יהיה לבקר את הליך הזימון, כפי הנראה, לא נפלו על אוזניים קשובות, ולא יושמו. מח"ש לא שינתה את נהליה הפנימיים באופן אשר ימנע קשיים מסוג זה אשר מתעוררים כאשר לא מתבצע מעקב אחר המכתבים שנשלחים, מועד שליחת המכתבים אינו מתועד, ואין שום דרך לדעת האם המכתב הגיע ליעדו. בהקשר זה יצוין כי בנושאים אחרים, ככלל, כדי לקבל החלטה בעלת תוצאה אופרטיבית בעקבות משלוח דואר, יש להמציא אישור מסירה או להוכיח בדרך אחרת כי המכתב הגיע ליעדו, כפי שמקובל למשל בצווי הבאה.

14. במקרה דנן, בהעדר אינדיקציה לכך שהנאשמת קיבלה את הודעת מח"ש, לא ניתן לשלול את טענתה שלא קיבלה הודעה כאמור. לטענת המאשימה הנאשמת זומנה במכתב אשר נשלח בדואר רגיל אל כתובתה אותה מסרה בעת שנחקרה במשטרה. ב"כ המאשימה אף צירף לטיעונו מכתב מתאריך 8.10.13 הנושא את כתובתה של הנאשמת. לעומתו טען ב"כ הנאשמת כי הנאשמת מעולם לא קיבלה את הזימון וכי יש ספק רב האם המכתב נשלח בפועל אל הנאשמת, זאת מכיוון שאין שום אינדיקציה לכך שנעשתה במכתב פעולה כלשהי, זולת הפקתו. לא זו אף זו, משפנה ב"כ הנאשמת אל המאשימה בבקשה לקבלת אינדיקציה לזניחת התלונה על ידי הנאשמת, נמסר לו על ידי נציגת המאשימה ביום 12.11.15 כי **"בתיק מח"ש אין חומר נוסף מלבד העתק חומר החקירה אשר בתיק החקירה אותו צילמת"**. תגובה זו עולה בקנה אחד גם עם מכתב מח"ש מיום 19.2.15 אשר נשלח אל המאשימה ובו נכתב **"אין בתיקנו חומר נוסף מלבד החומר המשטרי הקיים גם אצלכם"**. אלו מחזקים את טענה ההגנה לפיה הודעת מח"ש לא נשלחה לנאשמת, וככל שנשלחה, לא הגיעה לייעדה.

15. סבורני כי בהיעדר כל אינדיקציה לשליחת המכתב ולקבלתו נפל פגם באופן זימונה של הנאשמת להגשת תלונה במח"ש, וכי אופן זימונה וביורור טענותיה אינו עולה בקנה אחד עם הנחיה מס' 2.18 להנחיות פרקליט המדינה ועם מדיניות סבירה של הרשות המנהלית. סגירת תיק מח"ש ומתן אישור שפיטה תוך מסקנה בדבר זניחת התלונה, מבלי שהובהר כי הודעת מח"ש הגיעה לידי הנאשמת, פוגעת בזכותה החוקתית של הנאשמת להליך הוגן.

16. פגם נוסף ונלווה, נוגע לאפליה במדיניות התביעה, וזאת בשים לב לכך שבתיק קודם שבו העלה ב"כ הנאשמת, עו"ד ברגמן, טענה זהה ובנסיבות זהות, הודיעה המאשימה שם (פרקליטות מחוז המרכז), על חזרה מכתב אישום טרם מענה, וזאת בכדי לאפשר לנאשם להגיש את תלונתו למח"ש (ראו ת"פ (רמ') 34823-05-14 **מדינת ישראל נ' אלוהאב**). לא עלה בידי המאשימה כאן (שלוחת תביעות

רמלה) להבהיר מדוע במקרה דנן ננקטה מדיניות תביעה שונה, ובכך נפגעה זכותה של הנאשמת לשוויון בפני החוק.

17. יישום המבחן השני בהלכת בורוביץ, מעלה כי משאותר הפגם, הרי שבקימו של ההליך

הפלילי חרף הפגם יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגיונות. בעוד שתלונות השוטרים נחקרו, ואף הוגש כתב אישום נגד הנאשמת, טענותיה של הנאשמת נגד השוטרים לא התבררו כלל. סגירת התיק בעילה של זניחת התלונה, שעה שכלל לא ברור האם מכתב כאמור הגיע אל הנאשמת, ונוכח החלטות בית המשפט בערכאות השונות אשר חזרו והתריעו בפני מח"ש כי בכל הנוגע לזימון נאשמים לבירור תלונתם, יש לפעול בדרך שתאפשר מעקב אחר שליחת המכתבים, מביאים למסקנה כי בהגשת כתב האישום יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגיונות, פגיעה בזכותה החוקתית של הנאשמת להליך הוגן ולשוויון, ואף חשש לאכיפה בדרנית, כאשר תלונת השוטר נגד האזרח התבררה ואילו תלונת האזרח נגד השוטר אינה מתבררת. העובדה שתלונת שוטר כלפי אזרח זוכה לבירור ממצה, בעוד שתלונת האזרח נסגרת ללא בירור מעמיק, ומבלי שהיה לו יומו, פוגעת בזכותו של הנאשם לשוויון ולהליך הוגן. בהקשר זה יודגש כי האינטרס שתלונה של אזרח כלפי שוטר תתברר לגופה הינו אינטרס ציבורי-חברתי, ואינו רק אינטרס של האזרח עצמו. מן הראוי לוודא כי זניחת התלונה במח"ש תהיה "זניחה מדעת", לאחר שנודע לו על כך שעליו לפנות למח"ש ולמסור את תלונתו, בדומה לווייתור של נאשם על זכויותיו האחרות, ולא זניחה מתוך חוסר ידיעה.

כמו-כן, בחינת חומרת העבירה תומכת אף היא בקבלת הטענה, הואיל ואין המדובר ברף חומרה אשר בו האינטרס הציבורי יפגע באופן משמעותי אם תתקבל טענת הגנה מן הצדק.

18. יישום המבחן השלישי מעלה כי ניתן לרפא את הפגמים באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב האישום.

נפסק בעבר כי הפרת ההנחיות בנושא 'אישור שפיטה' או אי יישומן כראוי עלולה להקים עילה לביטולו של כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק (רע"פ 959/15 **שלבי נ' מדינת ישראל** (10.2.15); ע"פ (י-ם) 10645-02-14 **מדינת ישראל נ' ממן** (25.8.14)). עם זאת נקבע לא אחת בפסיקה כי גם אם נפל פגם בהליך במח"ש, הרי שאין לתקן פגם זה בהכרח באמצעות ביטול כתב האישום, אלא על-פי רוב יש להמשיך ולנהל את ההליך הפלילי, באופן שבית המשפט יוכל להתרשם ולבחון את מכלול הראיות וליתן החלטתו. לעניין זה ראו ע"פ (מח' חי') 10726-01-11 **מדינת ישראל נ' קנדרו** (24.3.11):

"סבורים אנו כי יצירת זיקה מידית בין מחדל בחקירת שוטרים ובין קיום של הליך פלילי מעוררת בעיות אשר ראוי למנוע. הליך פלילי צריך להתברר כאשר על בית משפט, במקרה זה, לזמן את השוטרים ולשמע את מכלול הטענות ויכול היה בית משפט לקבוע לאחר שמיעת העדויות כי למעשה המשיב הוא זה שהותקף ולא להיפך. ביטול כתב אישום עקב אי ביצוע פעולת חקירה במח"ש אינו הסעד הנכון ויכול גם לגרום לתמריץ שלילי להגשת תלונות סרק נגד שוטרים באופן שבו תוצף מח"ש בתלונות וכתוצאה מאי חקירה ראויה יטענו טענות שעניינם להגנה מן הצדק. ראוי היה, על כן, לקיים את ההליך, לברר את הטענות ובמסגרת פסק דין יכול היה בית משפט גם להתייחס להתנהגות השוטרים, אם ימצא כי התנהגות זו אינה ראויה וכן להתייחס לכל החלטה שקיבל מח"ש".

19. כמו כן ראו גם ע"פ (מח' נצ') 2658-06-11 **מדינת ישראל נ' טלקר** (13.9.11)

"למעשה אין בסגירת תיק החקירה נגד השוטרים המעורבים, הבעת עמדה ערכית כלשהי של מח"ש

לגבי חשיבות החקירה או ניסיון לחפות על מעשיהם של שוטרים שכשלו. מח"ש סברה כי לא ניתן לקדם את החקירה ללא התייצבות המשיב, אשר זומן למסור גרסה. החלטה זו איננה יכולה להתפרש כהתנהגות "מקוממת", כפי שניסו לטעון המשיב ובאי כוחו, ובוודאי שלא ניתן לומר, כי בעטייה, נהגה התביעה בצורה חסרת תום לב, משיקולים זרים או בשרירות המצדיקה ביטול כתב האישום. מעבר לכך, אי מיצוי חקירה נגד שוטר על ידי מח"ש, איננה צריכה להשליך על בירור ההליך הפלילי. אם ימצא בית המשפט כי יש מקום להעמיד לדין מי מהשוטרים המעורבים בפרשה, אין מניעה כי יורה כן, לאחר שיקבע ממצאיו".

בנוסף ראו גם ת"פ (ת"א) 48304-12-13 **שומר נ' מדינת ישראל** (15.8.14); ת"פ 7323-06-12 **כהן נ' מדינת ישראל** (24.1.14).

במאמר מוסגר יצוין כי במקרה דומה למקרה שכאן, ביטל בית משפט השלום בתל-אביב, כב' סגן הנשיאה, השופט צחי עוזיאל את כתב האישום (ת"פ 45014-12-14 **מדינת ישראל נ' אלקובי** (15.11.15)), ואולם על החלטה זו תלוי ועומד ערעור בבית-המשפט המחוזי (ע"פ 58750-12-15 **מדינת ישראל נ' אלקובי**).

20. בנסיבות אלה, המסקנה היא כי ניתן לרפא את הפגמים באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב האישום. סבורני כי האמצעי המידתי והמתון הינו בדרך שבה בשלב זה יושהה מועד מתן המענה לכתב האישום על-ידי הנאשמת. תתאפשר לנאשמת שהות סבירה להגיש את תלונתה במח"ש. מח"ש תברר תוך זמן סביר את התלונה, כאילו מעולם לא הוגש כתב האישום וכאילו תיק מח"ש מעולם לא נגזז, ולא בדרך של ערר על החלטת סגירת תיק בהתאם לסעיפים 64-65 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. בהמשך לכך תחליט מח"ש האם לאשר או לבטל את אישור השפיטה. ככל שבתום הבירור יאושר אישור השפיטה, יימשך ההליך כסדרו, ויימסר מענה לכתב האישום. ככל שלאחר בירור התלונה תבטל מח"ש את אישור השפיטה, יבוטל אף כתב האישום. השהיית המענה לכתב האישום תאפשר את סדר הדברים הנכון שבו קודם מתבררת תלונת האזרח נגד השוטר, ורק לאחר מכן מתבררת תלונת השוטר נגד האזרח. באופן זה תושג תוצאה אשר תתקן את הפגם שנפל בהליך. כך תקבל הנאשמת את יומה בפני מח"ש ואת זכותה להליך הוגן, ותלונתה תתברר לגופה, כאילו טרם הוגש כתב האישום. יש לציין כי תוצאה זו זהה בעיקרה למצב שבו יבוטל כעת כתב האישום, ולאחר הגשת התלונה למח"ש ובירור התלונה, יתאפשר למאשימה להגיש בשנית את כתב האישום.

21. **אשר על-כן, אני מורה כדלקמן:**

א. הנאשמת תפנה למח"ש באמצעות בא-כוחה תוך 21 ימים.

ב. מח"ש תברר את התלונה לגופה.

ג. בתום הבירור, תודיע מח"ש באמצעות המאשימה, האם היא מאשררת את אישור השפיטה או מבטלת אותו.

ד. בהמשך לכך תינתן החלטה משלימה בנוגע להמשך ניהול התיק או ביטול כתב האישום.

ה. נדחה להמשך דיון ליום 17.5.16 שעה 8:30. הנאשמת מזהרת בחובת התייצבות.

מזכירות בית-המשפט תמציא העתק ההחלטה למח"ש.

ניתנה היום, ט"ו אדר א' תשע"ו, 24 פברואר 2016, בנוכחות הצדדים.